

De geboorte van Jezus en de ster boven de stal

Heel lang geleden, in een land hier ver vandaan, woonden twee mensen die veel van elkaar hielden. Ze heetten Jozef en Maria. Jozef was timmerman en Maria werkte in hun huis.

Jozef en Maria waren erg gelukkig met elkaar. En ze werden nóg gelukkiger toen ze merkten dat ze een kindje zouden krijgen. Ze wisten dat het een bijzonder kind zou zijn. Een kind dat vrede ging brengen aan alle mensen.

Dat hadden Jozef en Maria niet zelf bedacht: een engel had het Maria verteld. Hij kwam als boodschapper van God . Hij had ook gezegd dat ze het kindje Jezus moesten noemen.

Op een dag hoorden Jozef en Maria dat ze naar Bethlehem moesten gaan. Keizer Augustus, de hoogste baas van het land, had dat gezegd. Iedereen moest teruggaan naar de plaats waar hij geboren was. Jozef en Maria moesten daarom naar Bethlehem reizen. Jozef ging te voet en Maria zat op de rug van een ezeltje.

Het was druk op de weg. Heel veel mensen waren onderweg naar de plaats waar ze geboren waren. Honderdduizenden mensen. Met paard en wagen, met ossenkarren, op kamelen, op ezeltjes of gewoon lopend. Na een paar dagen kwamen Jozef en Maria eindelijk in Bethlehem aan. Ze waren doodmoe. Toen voelde Maria dat haar kind snel geboren zou worden.

Maar waar Jozef ook aanklopte, nergens was er een plek om te blijven slapen. Zelfs niet als Jozef vertelde dat Maria elk moment een kindje kon krijgen. Overal gingen de deuren weer dicht. Buiten de stad vonden ze een oude stal. Achter in die stal stond een oude os. Hij hief even zijn kop op toen Jozef binnenstapte. 'Kom maar binnen', zeggen zijn warme ogen.

Jozef maakt een bed van stro en hooi voor Maria. Die nacht wordt het kind geboren. Maria wikkelt het in een paar doeken. Jozef vult een voederbak met stro en Maria legt Jezus er voorzichtig in.